

ning et for stort Beløb, der skal fradrages for Rug, der vejer under 114 Pund hollandsk Vægt, naar der skal fradrages ca. 40 Øre for hvert Pund. Jeg beder disse Udtalelser af mig taget under velvillig Overvejelse; thi jeg synes, det er uretfærdigt, at Folk derovre skal straffes paa den Maade gennem en Underpris. Det haaber jeg ikke, at den høje Rigsdag vil være med til.

Endnu ønsker jeg at gøre en ganske kort Bemærkning angaaende Statslagrene. Jeg anerkender de Udtalelser, der er faldet fra forskellige Medlemmer om det ønskelige i at gaa bort fra Statslagerordningen, men jeg maa dog sige, at naar man paabyder Landboerne at aflevere deres Korn, saa maa det ogsaa være saadan, at de kan komme af med det. Jeg var i 1917 meget uheldigt stillet i saa Henseende, ligesom mange andre Landmænd; vi kunde ikke komme af med Kornet, fordi Statslagrene paa det Tidspunkt ikke kunde modtage Korn, de havde for meget. Jeg mener, vi bliver nødt til at beholde Statslagrene, for at Folk kan komme af med deres Korn.

Pitzner: Jeg vil gerne først gøre nogle saglige, tekniske Bemærkninger vedrørende den hollandske Vægt, som er foreslaaet i vort Forslag. Jeg maa dog først bemærke til den ærede sidste Taler, at naar han præsenterede sig heroppe, viste, at han saa meget godt ud, og udtalte, at de derovre, som spiste den Rug med den lave Vægt, saa meget godt ud, er dertil kun at sige det gamle Ord, at hver So synes bedst om sine Grise. Den Vægt varierende fra 114 til 118, der foreslaas for Rugens Vedkommende at skulle give samme Pris, forekommer mig at være forkert valgt. Naar man anstiller Beregninger over Rugbrødsprisen Forhold til Rugen, gaar man altid hurtig over til at sige, at 3 Gange Rugprisen svarer til Brødsprisen Rugværdi, dertil kommer saa Produktionsomkostningerne. Men jeg maa bemærke, at der regner man normalt med Rug, som vejer fra 120—122 Pund hollandsk Vægt; saa saare vi kommer ned til en Kvalitet, der ligger under denne Vægt, opnaar vi ikke de 3 $\frac{1}{3}$ Brød pr. 100 kg Rug, der normalt regnes med; og deraf følger, at skal

vi helt ned til en Vægt af 114 Pund, vil man ikke opnaa det Antal Brød pr. 100 kg, som man regner med, og som skulde være Hovednævneren for Brødprisen.

I Lovforslaget foreslaas, at Kvaliteter, der ligger over 118 Pund, skal betales med 40 Øre pr. Pund hollandsk Vægt herover, og jeg maa indrømme, at naar vi er oppe i de Priser, her er Tale om, 43—44 Kr., er der god Mening i det Forhold, der foreslaas, idet man nemlig før Krigen regnede med, at 10 Øre pr. Pund hollandsk var det, man betalte mere for gode Varer, gaaende ud fra 122 som det normale. En Rugpris af 10 Kr. for 122 Pund vilde betinge en Pris af 10,20 Kr. for 124 Pund Rug, idet man dels derved honorerede det bedre Brød, man fik, og dels honorerede det Merudbytte, man fik af Rugen. Men naar der i § 5 benyttes samme Prisvariation overfor den Pris, hvortil Rugen skal leveres til Møllere og Bagere, bliver Regnestykket galt. Hvis vi siger, at 3 $\frac{1}{3}$ Pund hollandsk vil give 1 Brød, vilde det, hvis vi ikke havde nogen Nedsættelse paa Rugprisen til Brødbagning, passe meget godt, at de 130—132 Øre, der saa betales for den højere hollandske Vægt, vilde svare til et Brød, men naar vi bruger den samme hollandske Vægts Overpris overfor Rugprisen 15, bliver Regnestykket galt, idet det da vil blive hver 1 $\frac{1}{3}$ Pund hollandsk, der skal give et Brød mere for at dække den Merudgift, der efter Lovforslaget skulde lægges paa Møllere og Bagere for den højerevægtige Rug. Det gaar ikke; og jeg vil meget indtrængende henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at det maa og bør ændres, det bør højst være til 15 Øre pr. Pund hollandsk, at Prisen forhøjes, naar Rugen udleveres til Møllere og Bagere. Og jeg vil her rent parentetisk indskyde det Spørgsmaal, hvorledes det er Tanken, at Møllerne skal dokumentere, om Værdien af det Mel, de afleverer, har været af 122 eller af 110 Punds Rug. Naar Bageren har bagt Melet, kan han se det af Udbyttet, men han kan ikke paa Forhaand se det, og der vil da efter mit Skøn komme til at mangle en Garanti.

Hr. Pinstrup sagde — jeg hørte det desværre ikke selv, men det er sagt mig, og